

sig den Ulejlighed at se, hvilke Forhold der bydes de Mennesker, der tilhører Arbejderklassen, der vandrer fra Landet ind til Byerne, tror jeg, at den Illusion vil briste for ham. Han kan være ganske overbevist om, at de ikke er isærlig Grad fristende for Landarbejderen. Selv om han har haft det tarveligt ude paa Landet, har han dog haft den friske Luft og den varme Sol, men naar han kommer ind til Byen, maa han nøjes med en etværelses Lejlighed i en Baggaard. Det var klogere, synes det mig, at se Sandheden i Øjnene. Den ærede Ordfører sagde endvidere, at Befolkningen i Byerne er noget tilbøjelig til at tro, at Arbejde ude paa Landet er at betragte som en Sommerferie. Jeg ved ikke, om der er ret mange, der ser Sagen fra den Side her i Byen. Jeg har i alt Fald aldrig hørt den Udtalelse, før jeg hørte den af den ærede Ordfører. Derimod har jeg mange Gange hørt, at Vilkaarene for Arbejderne i Byerne er af den Art, at det, der sidder i Højsædet i Byerne, er Driveriet. Men det er altid fra den besiddende Del af Landets Befolkning, jeg har hørt denne Udtalelse, og saa bliver den noget mere forstaaelig.

Den ærede Ordfører for Venstre var noget inde paa de samme Betragtninger. Han sagde gentagne Gange, at han ikke ansaa det for nødvendigt at faa denne Ekspropriationsbestemmelse gennemført, for der var Jord nok. Det understregede han Gang efter Gang. Og jeg vil give ham Ret. Der er virkelig Jord nok i Landet, det er ikke Jord, vi mangler. Men dersom den ærede Ordfører samtidig havde sagt: Men det, det gælder om for os, er at faa den saa dyr som muligt, kunde jeg forstaa hans Udtalelser. Der er i Virkeligheden Jord nok, men den er for dyr, saa dyr, at Arbejderen ikke i Kraft af sit Arbejde kan erhverve sig et Husmandbrug, og det er det, vi fra vor Side gerne vil medvirke til, at Arbejderen i Kraft af sit Arbejde kan erhverve sig et selvstændigt Brug; og naar den ærede Ordfører vil overveje Sagen, vil han komme til det Resultat, at det lader sig ikke gøre under de Love, vi hidtil har haft. Det er ikke den rette Værdimaaler, man anvender, naar man vil fortælle, at Jorden ikke er steget i Forhold til andre Ting. Naar man vil have den rette Værdimaaler, skal man tage den: hvor meget Jord man kan faa for det Stykke Arbejde, man maa præstere, og den ærede Ordfører for Venstre vil sikkert, hvis han lægger den Værdimaaler til

Grund, give mig Ret i, at det er aldeles umuligt for en Arbejder i Kraft af de Smaaspareskillinger, han kan samle sig, at komme i Besiddelse af et Stykke Jord, der er stort nok til, at han kan ernære sin Familie.

Saa kom den ærede Ordfører med en Udtalelse, som harmede mig i allerhøjeste Grad, at man foretrækker at faa Understøttelse frem for at faa Arbejde. Den Udtalelse har vi hørt adskillige Gange, og jeg synes, at der skal protesteres en Gang saa kraftigt mod denne Udtalelse, at man bliver fri for at høre den i Fremtiden. Det er sikkert nok, at der er enkelte, som tilhører Arbejderklassen, der hellere vil have Understøttelse end Arbejde. Det er ganske selvfølgelig, at der findes daarlige Mennesker i Arbejderklassen, det er givet. Der er daarlige Samfundsborgere i alle Samfundsklasser, hvorfor skulde der saa ikke være daarlige Mennesker i Arbejderklassen? Og da Arbejderklassen er den største Samfundsklasse, har den maaske ogsaa nok de fleste daarlige Mennesker, men vi ved tillige, at der er mange daarlige Fabrikanter f. Eks., mange daarlige handlende, mange daarlige Husmænd, mange daarlige Gaardmænd og mange daarlige Proprietærer, der maa forlade deres Stillinger, fordi de har været daarlige til deres Gerning. Hvor bundfælder de? De bundfælder i Arbejderklassen, og derved fremkommer der saa mange daarlige Arbejdere. Det er sikkert ikke af dem, de bedste Arbejdere rekrutteres. Den Udtalelse, at der er saa mange Arbejdere, der hellere vil have Understøttelse end Arbejde, at Folk ikke vil arbejde, de mangler Arbejdsmod, hører man saa tit. Jeg var for ikke saa ret mange Dage siden inde i en Butik for at købe noget, som jeg skulde have med hjem. I den samme Butik stod der en ung Frue, som ogsaa købte noget, som hun skulde bruge, og hun kritiserede ogsaa Arbejderne og sagde, at de manglede Arbejdsmod, Folk vilde ikke arbejde. Det, hun købte, udgjorde en Pakke af Størrelse som denne Papirpakke, maaske en lille Smule større. Hvad gjorde saa den unge Frue, som bebrejdede Arbejderne, at de manglede Arbejdsmod? Bar hun selv denne Pakke hjem? Nej, hun bad meget pænt om at faa den bragt. Det var den Maade, hun viste Arbejdsmod paa. Undersøger man Forholdene nøje, vil man opdage, at der virkelig indenfor Arbejderstanden er megen Lyst til at arbejde, men vel at mærke, man skal gøre